

[Aage Brusgaard]

dre ting, må vi nok hellere tage mænd. Men det gælder altså både SF og Socialdemokratiet, at også de bruger kvinder til sådanne mindre krævende job.

Fremskridtspartiet synes, at Ligestillingsrådet og denne debat er diskriminerende for kvinder. Det er, som om kvinder ikke er ligeværdige med mænd, som om kvinder altid skal have en advokat, en paraplyorganisation, til at beskytte sig hele vejen igennem livet. Det tror jeg rent faktisk ikke er almindelige kvinders holdning; de kan godt selv tale deres sag, også ude på arbejdspladen.

Fremskridtspartiet går ind for, at alle vore love skal renses for kønsdiskriminerende bestemmelser; men at der er flere mandlige betonarbejdere, end der er kvindelige, og at der er flere kvindelige hjemmehjælpere, end der er mandlige, det tror jeg er noget, vi er nødt til at leve med i mange, mange år, og det er i hvert fald ikke noget, Folketinget skal blande sig i.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg synes, jeg lige vil give hr. Aage Brusgaard en enkelt oplysning. Men forinden vil jeg godt sige, at da hr. Aage Brusgaard talte om en statsminister og en murerarbejdsmand, og at nogle gerne vil være oppe og nogle gerne vil være tæt ved jorden, var jeg altså lige ved at udbryde fra sidegangen, hvilket jeg jo ikke må: Ja, og nogle er ikke kommet ned fra træerne endnu! (*Munterhed*).

Den oplysning, jeg skal give hr. Aage Brusgaard, er, at jeg har en udmærket mandlig sekretær, og det er jeg glad for. Han føler bestemt ikke, at det arbejde, han laver, på nogen måde er nedværdigende, og det gør alle de andre udmærkede sekretærer, vi ellers har her i huset, heller ikke. Jeg synes, vi skal lade være med at nedværdige ansatte i dette hus med den slags bemærkninger, som hr. Aage Brusgaard kom med.

Arne Melchior (CD):

Fru Grethe Fenger Møller lovede en god debat, og flere har allerede svunget sig op til at sige, at det er en god dag for kvindesagen i dag – jeg tvivler en lille smule. Som hr. Aage Brusgaard sagde, har jeg den ære at repræsentere det eneste parti i Folketinget, der har mere end 50 pct. kvinder i sin gruppe – det er nu ikke no-

get, gruppen skal have ros for, det er noget, vælgerne skal have ros for – men vi er også det eneste parti, der har en kvindelig partiformand. O.k., det skal være de andre tilgivet; det er jo ikke alle, der har en stjerne som fru Mimi Jakobsen.

Det er sådan, som hr. Aage Brusgaard satte det op – for jeg har også kigget lidt på forholdet – at en tredjedel af Tingets medlemmer er kvinder. Det er jo noget, vælgerne bestemmer, og der er mange kvinder, der stemmer på mænd. Der er søreme også nogle, der har stemt på mig, tror jeg, og det skal de sandelig ikke høre ilde for, de skal have tak for det.

Men det er jo interessant, at i det parti, som er langt det største i Tinget, og som er med til at stille denne forespørgsel, er altså 24 ud af 71 medlemmer kvinder. Det er ganske interessant.

Jeg er gået lidt videre og har også kigget på, hvordan nu grupperne benytter deres damer. Jeg har spurgt mig selv, hvad der er typiske kvindeudvalg, og så kiggede jeg efter Kirkeudvalget, Socialudvalget og Uddannelsesudvalget. Af de 51 medlemmer i disse 3 udvalg er de 31 kvinder, altså en enorm overrepræsentation, og 20 er mænd. Derefter har jeg set på 3 andre udvalg: Skatte-, Trafik- og Erhvervsudvalget. Der er jo også 51 medlemmer i disse 3 udvalg tilsammen, men deraf er 14 kvinder – hvor der altså var 31 i de 3 andre udvalg – og 37 mænd, hvor der var 20 mænd i de andre.

Skyld jer selv, grib i egen barm først – det bliver man jo så dejlig rundhåndet af, som vor gamle kollega Jens Peter Jensen sagde engang – før I beskylder andre for ikke at gøre deres pligt! Også ordførerlisten i dag er typisk: 6 kvinder og 2 mænd.

Men statsministeren – som minsandten har formået flere af sine ministerkolleger til at være til stede ved denne debat, end jeg har set ved nogen anden debat, enten det drejede sig om rigets sikkerhed eller finanser eller noget andet, og det er al ære værd – hvordan disponerer han nu? Ja, vi har jo i øjeblikket det 4. ministerium Poul Schlüter, og statsministeren, som mener disse ting ærligt – det har jeg selv oplevet i mange år – er altså i sit 9. år som regeringsleder. Hvad har han formået at gøre for kvinderne? 4 ud af 19 ministre er kvinder. Da det jo ikke er dårlig vilje og det ikke er mangel på forståelse, må der være andre grunde til, at kun 4 ud af 19 ministre er kvinder, og jeg vil imødesee en be-